

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10C/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120333781
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6120333781.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s. so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zast.: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 144,- Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 144,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradíť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 02.07.2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 144,- Eur a náhrady trov konania podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“). Uviedol, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca opiera nárok na náhradu škody o ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Žalobca k žalobe pripojil oznámenie o škodovej udalosti poisteným zo dňa 26.08.2019, zákazkový list spoločnosti LION CAR, s.r.o., Banská Bystrica č. I., faktúru spoločnosti LION CAR, s.r.o. č. XXXXXXXXX splatnú dňa 21.10.2019 na sumu 1.253,35 Eur, zmluvu o prenájme vozidla č. 493/101 zo dňa 30.09.2019, faktúru spoločnosti SetCar sk, a.s. č. 190497 splatnú dňa 21.10.2019 na sumu 288,- Eur, Všeobecné obchodné podmienky pre prenájom osobných automobilov, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2019, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2019, oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.12.2019 a 08.10.2019, upomienku č. XXXXXXXXX a podací lístok.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 13.07.2020 platobný rozkaz sp. zn. 11Up/1338/2020, ktorým uložil žalovanému zaplatiť istinu 144,- Eur a nahradiť trovy konania vo výške 81,83 Eur.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný na Okresnom súde Banská Bystrica včas odpor s vecným odôvodnením, v ktorom uviedol, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa odseku 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“. Zároveň podľa odseku 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Návrh strany sporu je súčasne podaním ako takým podľa § 123 a nasl. CSP a žalobou podľa § 132 CSP. V zmysle uvedeného je povinný žalobca naplniť formálne požiadavky na podanie a žalobu. Z vyhotovenia predloženej žaloby sa nedá vyvodiť základná náležitosť podania, a to náležitosť, ktorej veci sa týka, nakoľko všetko, čo k tejto náležitosti žalobca súdu a žalovanému poskytol, sú nedostatočné, všeobecné tvrdenia, z ktorých sa nedá vyvodiť, o akú udalosť išlo, čo bolo jej podstatou, aký mala priebeh, kto ju zaviniť, kedy sa žalobca dozvedel o jej vzniku, ako sa o ňom dozvedel, aké následky mala táto udalosť na motorové vozidlo, ako sú tieto následky pozorovateľné, prečo predmetná udalosť zakladá nárok žalobcu na plnenie, ktoré žaluje a ďalšie nevyhnutné skutkové tvrdenia. Žalobca nepredložil formálne úplnú žalobu a je nepochybné, že len formálne úplná žaloba je spôsobilá vyvolať vecné prejednanie veci. Nakoľko žalobca nepredložil včas základné prostriedky procesného útoku, ktoré sú zároveň nevyhnutné na naplnenie formálne úplnej žaloby, súd by mal s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania žalobu zamietnuť v celom rozsahu pre jej nespôsobilosť vyvolať vecné prejednanie veci.

Okrem toho žalovaný k žalobe ako takej uviedol, že jej imanentnou časťou je tvrdenie o existencii nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré je dokladované zmluvou o prenájme vozidla č. XXX/XXX. zo dňa 30.09.2019. Žalobca predložil Zmluvu o prenájme, z obsahu ktorej vyplýva, že dňa 30.09.2019 došlo medzi žalobcom a poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzatvorení bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 07.10.2019, pričom pri uzatvorení tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude vozidlo vydané zo servisu. Žalovaný má za to, že uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzatvorení zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti zmluvy o prenájme, nakoľko pri uzatvorení tejto zmluvy nemohli mať zmluvné strany vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti 07.10.2019, to znamená, že bez relevantného vysvetlenia tejto „náhody“ podporeného dôkazmi zo strany žalobcu, je potrebné vyvodiť záver o tom, že zmluva o prenájme nemohla byť uzatvorená dňa 30.09.2019, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 07.10.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájmného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná nedôveryhodná zmluva. V prípade, že žalobca tvrdí, že po skončení nájmu poškodený stále nemal svoje motorové vozidlo, je potrebné vyvodiť záver, že žalobca nepreukázal účelnosť, resp. nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla, keďže poškodený nepotreboval náhradné vozidlo počas celej rozhodnej doby.

Žalovaný ďalej s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 192/2004 uviedol, že v predmetnom konaní žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Zo žalobcom uvedeného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. To znamená, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 OZ. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktoré žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému

ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatný. Samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný a nejasný. Poškodený ako postupca postupuje pohľadávku, ktorú má voči žalovanému, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátenie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému za opravu motorového vozidla, a to v dôsledku škodovej udalosti. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu, t.j. zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko poškodený zjavne postupuje pohľadávku, ktorá zároveň predstavuje záväzok poškodeného. Vznik nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalobca opiera odkazom na ustanovenia § 4 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), a ustanovenia § 442 ods. 1, § 443 OZ, avšak ďalej tento nárok nijakým spôsobom nekonkretizuje. Prítom rozsah poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla skutočne upravuje ustanovenie § 4 zákona o PZP. Nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla však nevyplýva ani zo zákona o PZP, ani z Občianskeho zákonníka. Okrem toho žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, ako to uvádza vo svojom návrhu. Súčasne poukázal na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 28.12.2019, v zmysle ktorého žalovaný plnil vo výške, ktorá zohľadňuje primeraný rozsah nájmu náhradného vozidla vzhľadom na rozsah opráv na poškodenom vozidle. Vzhľadom k uvedenému má žalovaný za dostatočne odôvodnené, že plnenie zo strany žalovaného predstavuje maximálne možné a objektívne preukázané plnenie, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Podaním odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona (§ 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní).

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu navrhol pokračovať v konaní na miestne príslušnom Okresnom súde Lučenec. K podanému odporu uviedol, že tvrdenia žalovaného ohľadom nedostatočnej špecifikácie skutočností, ako aj neoznačenia dôkazov, o ktoré žalobca opiera svoj návrh, považuje v plnom rozsahu za neopodstatnené a účelové. Návrh na vydanie platobného rozkazu spĺňa náležitosti uvedené v zákone č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Poukázal na § 3 ods. 4 predmetného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného, a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Uvedené žalobca aj urobil, a preto považuje tvrdenia žalovaného za zjavne neopodstatnené. Upomínacie konanie podľa citovaného zákona predstavuje alternatívny spôsob uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. Ide teda o rovnocennú alternatívu uplatnenia peňažného nároku žalobcu a je výlučne na zvážení a slobodnej vôli žalobcu, či si svoju pohľadávku uplatní v rámci efektívnejšieho a rýchlejšieho upomínacieho konania alebo podá návrh na vydanie platobného rozkazu na miestne príslušnom súde podľa príslušných ustanovení CSP. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasnou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Uvedené napokon potvrdzuje aj samotné metodické usmernenie členov SKP č. 17/2002.

Za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe žalobca dodal, že dňa XX.XX.XXXX došlo v M. ku škodovej udalosti na motorovom vozidle I., spôsobenej poškodenej G. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Q., poisteného v poisťovni žalovaného. Predmetnú škodovú udalosť žalovaný eviduje pod č. XXXXXXXXXXXX. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla C. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. XXX/XXX. zo dňa 30.09.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXX zo dňa 07.10.2019, s dátumom splatnosti 21.10.2019 na sumu 288,- Eur. Žalovaný oznámením zo dňa 28.12.2019 oznámil výsledky šetrenia poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody, čím preplatil náklady iba v sume 144,- Eur. Žalobca ešte pred podaním žaloby žalovanému doručil upomienku č. XXXXXXXXXXX, na ktorú už žalovaný nereagoval. Listinné dôkazy preukazujúce skutočností uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o

ukončení šetření poistnej udalosti. Relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom taktiež súdu a na tieto opätovne žalobca odkázal.

Náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Žalobca dal do pozornosti stanovisko, podľa ktorého škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R7/1992). Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla. (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014) V rozsudku Krajského súdu v Košiciach sa súd priklonil k vyjadreniu žalobcu, zohľadňujúc aj rozhodovaciu prax súdov v tom, že možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Zároveň uviedol, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu / najlacnejšiu požičovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami / autoservismi podľa podmienok, ktoré ponúkajú. Rovnaký záver zaujal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

Čo sa týka tvrdení žalovaného ohľadne trvania prenájmu, resp. uvedenia presného dátumu ukončenia opravy do zmluvy o nájme, tieto žalobca považuje za zavádzajúce a nepravdivé. Nič nebráni žalobcovi a poškodenému v uzatvorení nájmovej zmluvy na akúkoľvek dobu. Relevantnou v tomto prípade je ale skutočnosť, či bol prenájom realizovaný počas opravy poškodeného vozidla, t.j. počas doby faktického obmedzenia poškodeného. Prenájom náhradného vozidla dokonca nemusí trvať po celú dobu opravy, nakoľko poškodený môže vrátiť náhradné vozidlo žalobcovi už skôr. Takéto rozhodnutie je však na poškodenom a nie na žalovanom. Tvrdenie žalovaného, že zmluva o nájme mohla byť uzatvorená najskôr v deň ukončenia nájmu, je absurdné, ničím nepodložené a nelogické. Žalovaným uvádzané tvrdenie nijako nezakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájmovej zmluvy. Túto skutočnosť potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaný čiastočne preplatil vynaložené náklady na prenájom vozidla. Spoločnosť SetCar sk, a.s. navyše spolupracuje so servismi vykonávajúcimi opravu poškodeného vozidla a pri tejto spolupráci je cieľ čo najrýchlejšieho vykonania opravy a bezproblémového prevzatia a odovzdania náhradného vozidla tak, aby si spoločnosť SetCar sk, a.s. vedela zabezpečiť prenájom zapožičaného vozidla ďalším zákazníkom kontinuálne. Nie je cieľom ani servisu a ani žalobcu predlžovať opravu, je to nelogické, servis potrebuje preplatenie opravy čo najskôr a žalobca potrebuje prenajať vozidlo ďalšiemu zákazníkovi. Aj v tomto prípade bola so servisom už pri zapožičaní náhradného vozidla odkomunikovaná dĺžka opravy, ktorá sa zhodovala s opravou a bola uvedená v nájmovej zmluve. Ak by sa vyskytol problém s opravou a potrebou doobhliadky, resp. predĺženia opravy z objektívnych dôvodov, bolo by ďalšie trvanie nájmu odkomunikované s poškodeným. Nájmovej zmluvy sú vystavované ako predtlač v sídle spoločnosti žalobcu ešte pred odovzdaním vozidla s možnosťou dopísania neznámych údajov na mieste pri odovzdaní náhradného vozidla zákazníkom priamo v servise. Rovnakým spôsobom dochádza aj k prevzatiu náhradného vozidla žalobcom od poškodeného priamo v servise v deň ukončenia nájmu a opravy vozidla. Zákazník si tak vie zariadiť dopredu, kedy má odovzdať náhradné vozidlo a prevziať si opravené poškodené vozidlo dopredu a bez zbytočného čakania na vybavenie papierov, či potreby ísť vrátiť náhradné vozidlo do sídla spoločnosti žalobcu, všetko pre komfort zákazníka.

Faktúra za opravu a rovnako tak aj faktúra za prenájom vozidla boli vystavené ešte pred ukončením opravy a skutočným odovzdaním opraveného vozidla poškodenému, teda pred ukončením opravy vozidla a ukončením nájmu náhradného vozidla, aby tieto mohli byť zaslané poisťovni za účelom vystavenia krycieho listu. Taktiež námietky žalovaného týkajúce sa postúpenia pohľadávky mal žalobca za neopodstatnené. V danom prípade ide o štandardné a zákonom dovolené postúpenie pohľadávky. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 07.10.2019 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 22.08.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na

základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla vo výške 144,- Eur.

Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, aktívnej vecnej legitímácii, rozpore s ustanovenia § 524 OZ, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky považuje žalobca za neopodstatnené. Takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú.

Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/32/2018 zo dňa 03.05.2018, podľa ktorého žalobca v konaní preukázal, že škoda v uplatnenom rozsahu poškodenému reálne vznikla, a to na základe dohody o započítaní podľa čl. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa tejto dohody zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán tejto dohody, konkrétne pohľadávka poškodeného voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy o postúpení pohľadávok (t.j. odplata za postúpenie pohľadávky) a pohľadávka žalobcu voči poškodenému z titulu nájomného zo zmluvy o nájme. Rovnako aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cob/2/2018 námietku žalovaného ohľadne absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v obdobnom prípade neakceptoval. Skutočnosť, že došlo k úhrade predmetnej faktúry za nájom a súčasne aj k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným tak rozhodne neodporuje zákonu a nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Napokon aj zo samotného oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že zmluva o postúpení pohľadávky, ktorej platnosť žalovaný namieťa, nemôže byť sporná, keďže

sám žalovaný vo svojom rozhodnutí o ukončení likvidácie poskytol žalobcovi na jeho účet čiastočné poistné plnenie. Ak by mal žalovaný akékoľvek pochybnosti o postúpení predmetnej pohľadávky, nepoukázal by predsa krátené poistné plnenie na účet žalobcu. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky má žalobca za nesprávne a zavádzajúce. V danom smere došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom zmluvy o postúpení tak nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody, a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

Žalobca tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, podľa ktorého súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ vyslovil záver, že poškodený neuhradil žalobcovi faktúru za nájom vozidla, čím na strane poškodeného nedošlo k zmenšeniu majetku o žalovanú sumu, t.j. k vzniku skutočnej škody a v závislosti od toho nedošlo ani k platnému postúpeniu práva poškodeného na náhradu škody. Tu je potrebné vychádzať zo zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného tak supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Odvolací súd taktiež konštatoval, že je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody.

Pokiaľ ide o dĺžku prenájmu náhradného vozidla priznanú žalovaným, túto považuje žalobca za neoprávnené krátenie poistného plnenia, nakoľko práve v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať až do ukončenia predmetnej opravy a následného odovzdania opraveného vozidla späť poškodenému, pretože až vtedy pominie faktické obmedzenie poškodeného spôsobené dopravnou nehodou. V danom smere poukázal na bod 17. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018, podľa ktorého dobu opravy vozidla poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Zároveň poukázal na predložený zákazkový list a faktúru za opravu vozidla, v zmysle ktorých bolo poškodené vozidlo v oprave odo dňa 30.09.2019 do 07.10.2019. Servis navyše vystavuje faktúru ešte pred odovzdaním opraveného motorového vozidla a zasiela ju poisťovni na vystavenie krycieho listu. Až po obdržaní krycieho listu servis vozidlo vydá poškodenému. Tu tiež poukázal na druhú stranu zmluvy o nájme, kde poškodený pri vracaní náhradného vozidla výslovne uviedol, že jeho auto je ešte stále v servise. Prenájom náhradného vozidla počas opravy je tak nepochybne dôvodný. Keďže žalovaný v tomto prípade relevantne nespochybnil dobu faktického obmedzenia poškodeného, skutkové tvrdenia strany, ktoré

protistrana účinne nepoprela, sa považujú v zmysle § 151 CSP za nesporné. Dôvody krátenia poisťného plnenia uvedené v oznámení o poisťnom plnení považuje žalobca za nedostatočné a nepodložené. Napokon aj podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/138/2019 zo dňa 03.12.2019 vo všeobecnosti platí, že náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla sú vynakladané účelne a nutne do doby trvania nepriaznivého následku dopravnej nehody, spočívajúceho v spôsobenej škode na motorovom vozidle. Poškodený má tak nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo, t.j. do reparácie škody.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05.05.2021, na ktorom žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu a zdôraznil, že poškodený mal prenajaté náhradné motorové vozidlo od žalobcu iba na nevyhnutnú dobu, a síce počas jeho faktického obmedzenia, kedy sa jeho poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Žalovaný za týmto účelom nepredložil, ani nenavrhol vykonať žiadne listinné dôkazy. Ak tvrdil, že dĺžka prenájmu náhradného motorového vozidla je nedôvodná, toto nijakým spôsobom nezdôvodnil. Pokiaľ ide o oznámenie o poisťnom plnení, toto považuje žalobca za nedostatočné, nakoľko ani v tomto neodkazuje na konkrétne dôkazy, ktoré by preukazovali tú skutočnosť, že dĺžka prenájmu by bola nedôvodná. Zároveň žalobca poukázal na faktúru za opravu, kde je uvedený dátum vystavenia 07.10.2019 a do tohto dátumu mal poškodený aj prenajaté náhradné motorové vozidlo. Žalobca má za to, že uplatnený nárok je plne dôvodný a preto žiadal, aby súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

8. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

9. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

10. Dňa XX.XX.XXXX došlo v M. ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. I. poškodenej G. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla zn. Q., poisťného u žalovaného na základe poisťnej zmluvy pre poisťenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX. Škodovú udalosť žalovaný evidoval pod č. XXXXXXXXXXXX.

11. V dôsledku škodovej udalosti si poškodená nechala osobné motorové vozidlo opraviť v spoločnosti LION CAR, s.r.o., Banská Bystrica podľa zákazkového listu dňa 30.09.2019, kedy bolo motorové vozidlo na opravu prijaté.

12. Dňa 30.09.2019 uzatvorila poškodená Ida Uhlíková ako nájomca so žalobcom ako prenajímateľom zmluvu o prenájme vozidla č. 493/101, podľa ktorej bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý nájom osobného motorového vozidla zn. C. s dobou nájmu od 30.09.2010 do 07.10.2019 s denným nájomným 36,- Eur. V zmluve poškodená v časti „Účel zapožičania náhradného vozidla“ uviedla, že náhradné vozidlo používala na cestu do práce a späť (na súkromné účely. Náhradné vozidlo bolo žalobcovi vrátené dňa 07.10.2019 s poznámkou poškodenej, že jej „auto je ešte stále v servise“.

13. Dňa 07.10.2019 vystavil žalobca poškodenej G. faktúru č. XXXXXX splatnú dňa 21.10.2019 na sumu celkom 288,- Eur vrátane DPH za prenájom náhradného motorového vozidla podľa zmluvy o nájme č. 493 v trvaní 8 dní.

14. Dňa 07.10.2019 bola medzi žalobcom ako postupníkom a poškodenou Idou Uhlíkovou ako postupcom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky postupcu voči žalovanému vo výške 288,- Eur z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 22.08.2019 na vozidle I. V zmluve si dohodli odplatu za postúpenie pohľadávky vo výške 288,- Eur, teda vo výške zodpovedajúcej neuhradenej faktúre č. XXXXXX vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi (t.j. poškodenej Ide Uhlíkovej) ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. C.. Zmluvné strany si v zmluve (bod 5) dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky

a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú a žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

15. Poškodená Ida Uhlíková (postupca) postúpenie pohľadávky písomne oznámila žalovanému listom zo dňa 07.10.2019.

16. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 28.12.2019 oznámil žalovaný žalobcovi, že dňa 23.12.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti. Uviedol, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy (stanovené výrobcom), zapožičanie náhradného vozidla bolo priznané maximálne na 4 dni. Zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla. Z oznámenia žalovaného vyplýva, že neuznal nárok žalobcu na úhradu nákladov za prenájom motorového vo výške 288,- Eur (v rozsahu 8 dní), ale priznal mu túto náhradu len za dobu 4 dní vo výške 144,- Eur, v zostávajúcej časti 144,- Eur považoval žalovaný náklady za neprimerané. Poistné plnenie vo výške 144,- Eur poukázal žalobcovi na účet X.

17. Zo zákazkového listu č. I. a faktúry č. XXXXXXXXX vystavených spoločnosťou LION CAR, s.r.o., Banská Bystrica vyplýva, že oprava motorového vozidla poškodenej zn. I. bola vykonaná v období od 30.09.2019 do 07.10.2019.

18. Upomienkou zo dňa 10.02.2020, zaslanou žalovanému dňa 14.02.2020, žalobca upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje neuhradenú pohľadávku z faktúry č. XXXXXX splatnej dňa 21.10.2019 vo výške 144,- Eur a vyzval ho na jej zaplatenie v lehote 3 dní.

19. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

22. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

23. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

24. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná.

27. Žalobca si v predmetnom spore uplatňoval voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 144,- Eur titulom náhrady škody vo výške zostávajúcej časti náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, pričom svoj nárok odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej s poškodenou G.

28. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX došlo v M. ku škodovej udalosti na motorovom vozidle I. spôsobenej poškodenou G. prevádzkou motorového vozidla Q. ktoré bolo poistené u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti bola nevyhnutná oprava motorového vozidla poškodenou, ktorá po dobu opravy využila náhradné motorové vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla zn. C. u žalobcu v zmysle zmluvy o prenájme vozidla č. XXX/XXX zo dňa 30.09.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenou faktúru č. XXXXXX zo dňa 07.10.2019, splatnú dňa 21.10.2019 na sumu 288,- Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2019 postúpil postupca - poškodenou svoju pohľadávku voči žalovanému spoločnosti SetCar sk, a.s. (žalobcovi) a postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanému. Žalovaný listom zo dňa 28.12.2019 oznámil výsledky šetrenia poisťovnej udalosti žalobcovi, pričom neuznal uplatnenú výšku škody a žalobcovi uhradil náklady za prenájom náhradného motorového vozidla len v sume 144,- Eur. Pohľadávku v rozsahu 144,- Eur žalovaný neuhradil.

29. Medzi stranami bola sporná výška náhrady škody. Žalovaný tiež spochybňoval existenciu, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodenou, účelnosť, resp. nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla, namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, zmluvu o postúpení pohľadávky považoval za absolútne neplatný právny úkon a namietal, že nárok na náhradu nákladov na prenájom motorového vozidla nevyplýva zo zákona o povinnom zmluvnom poistení ani z Občianskeho zákonníka.

30. S námietkami žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, o neexistencii predmetu postúpenia a absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa súd nestotožňuje.

31. Predmetom postúpenia v tomto prípade bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý vznikol poškodenou voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Zo znenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. je zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Z ustálenej judikatúry súdov pritom vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody.

32. Predmetom postúpenia bol nárok - pohľadávka poškodenej voči žalovanému, a to pohľadávka z poisťovného plnenia, ktorá pozostáva z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla, teda ide o nárok poškodenej voči žalovanému ako poisťovní a túto pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodenej, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla. Predmetom postúpenia bola teda pohľadávka, čo zodpovedá ustanoveniu § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluva o postúpení pohľadávky mala spôsobilý predmet postúpenia a ide o platný právny úkon. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že tento nárok žalovaný aj čiastočne plnil a tým v podstate potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

33. Medzi stranami sporu bola sporná aj výška náhrady škody, ktorú má žalovaný žalobcovi z titulu poisťovnej udalosti zaplatiť. Skutočná škoda, ktorá poškodenej v dôsledku poisťovnej udalosti vznikla, predstavuje nájomné za prenajaté osobné motorové vozidlo poškodeným.

34. Úhrada za nájom náhradného vozidla je dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a bol počas opravy vozidla obmedzený vo svojom vlastníckom práve k motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť nezavinil. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou svojho vozidla si bol nútený požičať iné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu vznikla škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu.

35. Poškodená prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, pričom svoje motorové vozidlo odovzdala na opravu do servisu. Následkom dopravnej nehody bol poškodený v konečnom dôsledku vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo počas doby opravy riešila požičaním náhradného motorového vozidla. Dobu opravy poškodená nemala ako ovplyvniť, táto závisela od servisu vykonávajúceho opravu vozidla. Poškodená si uplatnila nárok iba za čas opravy svojho motorového vozidla, a vo výške zodpovedajúcej vyúčtovanej sume nájomného. V čase skončenia nájmu poškodená dokonca ešte nemala vlastné motorové vozidlo k dispozícii. Náhradné vozidlo pritom využívala na účely cesty do práce a na súkromné účely. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že v danom prípade ide o účelne vynaložené náklady, pretože pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohla poškodená používať svoje motorové vozidlo a musela si prenajať náhradné vozidlo. Nepriaznivost' tohto stavu nemožno umocňovať u poškodenej neprimeraným zaťažovaním a požadovať od nej, aby zisťovala a hľadala opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy. Rovnako nemožno od poškodenej spravodlivo požadovať, aby počas opravy svojho poškodeného motorového vozidla zisťovala alternatívy iného charakteru, t.j. aby tento stav riešila alternatívnymi spôsobmi dopravy, ako napríklad používaním hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by bola totiž poškodená neprimerane a nedôvodne zaťažovaná. Už samotný stav poškodenia motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je totiž pre poškodeného záťažový, ktorý ho výrazne obmedzuje.

36. Poškodené motorové vozidlo bolo v oprave 8 dní (od 30.09.2019 do 07.10.2019) a preto si žalobca vyúčtoval nájomné za 8 dní používania náhradného motorového vozidla v sume 288,- Eur (8 dní x 36,- Eur/deň). Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 28.12.2019 žalovaný neuznal dĺžku nájmu v rozsahu 8 dní, za primerané považoval len náklady v rozsahu 4 dní a preto žalobcovi poskytol plnenie vo výške 144,- Eur. Rozdiel medzi fakturovaným nájomným a poskytnutým poistným plnením predstavuje 144,- Eur (288,- Eur - 144,- Eur). Ako súd uviedol, poškodená z objektívnych dôvodov nemohla v období od 30.09.2019 do 07.10.2019 svoje motorové vozidlo používať a dôvodne si v tomto období zabezpečila náhradné vozidlo.

37. Skutočnou škodou v danom prípade je zmluvné nájomné za prenajaté osobné motorové vozidlo počas celej doby nájmu, nakoľko poškodená nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť dĺžku trvania opravy vozidla a nemožno od nej spravodlivo požadovať, aby v situácii, v ktorej sa ocitla nie vlastnou vinou, jej táto skutočnosť bola pričítaná na ťarchu.

38. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a preto žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 144,- Eur.

39. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z ustálenej súdnej praxe, ktorá sa vyvinula v tejto právnej otázke a bohatej rozhodovacej činnosti súdov, a to nielen z tých súdnych rozhodnutí, na ktoré vo svojich písomných podaniach poukázal žalobca (napríklad uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/113/2020 zo dňa 18.11.2020, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/240/2014 zo dňa 09.04.2015, rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2020, sp. zn. 9Co/112/2020 zo dňa 29.10.2020, sp. zn. 10Co/78/2020 zo dňa 29.10.2020, sp. zn. 7Co/118/2020 zo dňa 18.11.2020).

40. Lehotu na plnenie určil súd v súlade s ustanovením podľa § 232 ods. 3 CSP, pretože na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie nezistil dôvod.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).